

چکیده

زمینه: چسبندگی‌های داخل شکمی که به دنبال جراحی و التهاب ناشی از آن ایجاد می‌شوند بسیار شایع هستند و شیوع را بین ۵۰ تا ۱۰۰٪ در جراحی‌های لگنی گزارش کرده‌اند. چسبندگی‌های داخل شکمی می‌توانند موجب انسداد، درد شکم، ناباروری، و بستری در بیمارستان و جراحی مجدد گردند.

بیمارانی که به علت کانسر تحت جراحی قرار می‌گیرند در برخی از موارد برای کاهش میزان وسعت تومور یا کاهش میزان وسعت متاستازها و برای موفقیت آمیز بودن عمل جراحی (Resectable شدن تومور) قبل از جراحی تحت کموتراپی قرار می‌گیرند. در سال‌های اخیر مطالعاتی جهت بررسی نقش کموتراپی اینتراپریتونئال در بهبود زخم و همچنین در تشکیل و ایجاد چسبندگی شده است.

هدف: هدف از طراحی این مطالعه بررسی تاثیر کموتراپی اینتراپریتونئال (سیس پلاتین) در ایجاد چسبندگی‌های داخل شکمی دو هفته و چهار هفته بعد از لاپاراتومی می‌باشد.

روش: برای انجام این مطالعه ۴۰ عدد موش صحرایی از نژاد ویستار به دو گروه تصادفی ۲۰ تایی تقسیم شدند پس از بیهوشی با کتامین و زایلازین تحت لاپاراتومی با انسیزیون ۴ سانتیمتر میدلاین قرار گرفتند و سکوم شناسایی شد و با سرسوزن آبی ۵ عدد خراش ۲ تا ۳ سانتی روی سکوم و به همان تعداد و طول خراش‌هایی بر روی پریتون جداری ایجاد گردید. سپس در گروه شاهد ۲ سی سی نرمال سالین داخل پریتون تزریق شد و داخل گروه مورد ۰/۴ میلی گرم سیس پلاتین که داخل سالین رقیق شده بود با حجم کلی ۲ سی سی تزریق شد سپس سکوم به داخل شکم برگردانده شد و فاشیا و عضلات و

پوست به ترتیب در ۲ لایه با نخ نایلون دو صفر سوچور شد سپس نصف گروه‌های شاهد و نصف گروه مورد پس از دو هفته و مابقی بعد از ۴ هفته تحت لاپاروتومی مجدد قرار گرفتند و درجه چسبندگی از صفر تا سه ثبت گردید و سپس آنالیز داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS صورت پذیرفت.

نتایج: دو عدد موش صحرایی گروه کنترل در روزهای یک و سه پس از عمل مُردند و یک عدد موش گروه سیس پلاتین روز هفت پس از عمل مُرد.

در موش‌هایی که در هفته چهارم پس از لاپاراتومی اول بررسی شدند، ۱۰٪ گروه سیس پلاتین چسبندگی Score 0 داشتند که در مقایسه با گروه کنترل که ۱۱٪ Score 0 داشتند، اختلاف معنادار نبود ($P=0/964$).

در هفته دوم پس از لاپاراتومی در گروه کنترل $\text{Score } 3 = 44/4\%$ و در گروه سیس پلاتین $\text{Score } 1 = 55/6\%$ بیشترین تعداد را داشتند.

در هفته چهارم پس از لاپاراتومی بیشترین تعداد چه در گروه کنترل و چه در گروه سیس پلاتین مربوط به $\text{Score } 1 \ \& \ 3$ بود که در گروه کنترل $\text{Score } 1 \ \& \ 3 =$

$33/3\%$ و در گروه سیس پلاتین $\text{Score } 1 \ \& \ 3 = 40\%$ بود که این اختلاف هم معنادار نبود ($P=0/964$).

بحث و نتیجه گیری: نتایج مطالعه ما نشان داد که اختلاف چسبندگی‌های داخل شکمی پس از

لاپاراتومی در بین دو گروه شاهد (سالین) و مورد (سیس پلاتین) در هفته دوم و چهارم لاپاراتومی معنی

دار نبوده‌اند.

به نظر می‌رسد که توجه به نوع ماده کموتراپی، دوز ماده کموتراپی، تعداد پالس‌های درمانی، تغییر در

فرمولاسیون آنها و نوع حلال و رقیق کننده ضروری می‌باشد.

واژگان کلیدی: Rats و Adhesion،Sisplatin،Laparotomy،Intra abdominal.

